

ВАРНЕНСКИ НОВИНИ е първият в България провинциален ежедневник
ОСНОВАНЪ 1912 ГОДИНА
Улица и администрация ул. „Мария Луиза“ № 4;
Телефони: 23-23, 23-16, 25-90
Дневна служба: 23-23.
Външен редактор: ВЕЛКО Д. ЮРКОВЪ

НОВИНИ

ВАРНЕНСКИ НОВИНИ е най-много читания вестник в северна България.
А.Р.И.Ф.А. по която „Варненски новини“ печатат реклами: за I и III страници по 250 лв. в см., I и IV — по 3 лв. в см., годишни и ежечасни — по 60 лв. публикацията, официална и обявена по 250 лв. в см., прическа по 1 лв. в см. думата в хрониката по 5 лева на гармоничен ред.
АБОНАМЕНТИ: за година — 300 лева, 6 месеца — 160 лева. Годишният абонамент чужбина в 600 лева.

Предстояща среща между Шушниц и Хитлер — за осъществяване договора на Мусолини от 1932 година

Welcome! Welcome to Varna, delegates of the British Legion! Welcome, representatives of the valiant English people!

The name of England has since centuries been like a bright star on the dark horizon of the Bulgarian gloomy national destiny. Established on the crossway of various and greedy cravings, the Bulgarian people has long lived up to bright days of joy and good fortune, which have all passed quickly away, some rare lightnings of a glorious doom. Our people has not the most part of his life under heavy blows and trials, distress and sufferings. All this taught us to struggle, to overcome misfortunes patiently, to hope.

In his hard struggle for the Bulgarian people has many a times been witness to the noble English people has raised his voice to test against the atrocities and injustices, committed upon us, many a times his powerful hand been stretched over to defend us, many a times has the English national conscience revolted in defense of our cause. A fatal coincidence came to our two peoples in two distant camps during the great war. And then came on a real miracle—unique in the world's history. In Macedonia fought one another Bulgarians and Englishmen, but till the very end the war, hatred could not enter between them. They accomplished their patriotic duty with mutual respect.

And now you come among us not only as representatives of a noble people, but also as men, who have lived through all the horrors of the war, well acquainted with the shocking ribleness of the human slaughter. That is why you could not reason same as the enthusiastic crowd, nor as fiery diplomats, who play much rhetorics and claim:

„Any change means war!“ You are travelling through our country. This will remind you of 1919, when the decision of the war came amidst the orders of cannons and the smell of gunpowder. When the blood of some of the conquerors followed are the well known words:

What the result? You see it with your own eyes. You see the bitter destiny, our national tragedy. And when you go back to your fatherland, when you start to discuss the future of Europe together with the millions of combatants from all lands, are you sure you will speak your authoritative word to the spirit of 1919.

You have dedicated yourselves to the glorious task, as men tempered in the hell of the war, to work for lasting peace, to find an issue from the misery of the present, to cut the way of the coming catastrophe.

Въпросът за австрийската независимост е поставен за окончателно разрешаване

Целта на срещата. — Край на недоразуменията между Австрия и Германия. — Какво ще получи Германия срещу признаването на австрийската независимост. — Свободна ржка на Балканите, а на Германия — на Изток

Прага 17. В. „Лидове Новине“ в днешния си брой съобщава че в тремовет на парламента се говори настойчиво, как в австрийския канцлер Шушниц в най скоро време ще се срещне с Хитлер.

На тая среща щяло

да се търсят начини за изгладяване на всички недоразумения между Австрия и Германия. Щяло да се сключи и едно споразумение, по силата на което Германия ще признае австрийската независимост и ще направи на Австрия

някои стопански отстъпки.

Вестникът намира че ако се постигне това споразумение, то ще означава осъществяване на договора на Мусолини от 1932 година, по силата на който на Герма-

ния ще се оставят свободни ржце на Изток, а на Италия — на Балканите.

За да се постигне споразумението между Австрия и Германия, най-голяма роля играе германският посланик в Виена Фонт Папенъ.

Монархията в Австрия ще се възстанови

Решението на австрийското правителство. Всенародното настроение в полза на възстановяването. Каква цел се преследва и какво се очаква

Виена 17. В всички обществени среди открито се говори, че е предстоящо възстановяването на австрийската монархия. Италия си е дала съгласието за това. Англия същият от Аншлуса предпоставила възстановяването на монархията. Дипломатически това събитие е било почти подготвено. И няма да бъде чудно, ако тѣзи дни от Виена се разнесе прокламацията към австрийския народ от новия крал Ото, който по настоящемъ се намира в Белгия, готовъ всеки моментъ съ

аеропланъ, придруженъ от майка си кралица Зита, да отпътува за Виена, отзовавайки се на поканата на правителството да заеме престола. По този случай днес правителствения в. „Райхспост“ пише, че по-голямата част от народа желае реставрацията на монархията, за да се създаде вътрешен миръ за единъ по-дълъг период и за да се погребат идеята за присъединяването на Австрия към Германия, чиято реализиране било свързано с големи рискове и опасности за общия миръ.

Софийските запасни офицери порицават

постъпката на ония политически водачи, които предлагат меморандума в Българград. Вчерашното официално комюнике по решението на софийското д-во на запасните офицери

София 13. Софийското д-во на запасните офицери вчера след обяд издаде официално комюнике по решението на общото събрание на софийското дружество, състояло се на 16 т. м.

В комюникето се казва: — Събранието след като разгледа постъпката на някои политически водачи, които регистрираха по-рано в Българград изложението си, преди да го поднесат на Върховния ни вожд, до чогото бѣше едресирано, намѣри, че:

1. Тѣзи водачи сж останали такива, каквито сж били и преди 19 май, 1934 г. безъ да сж извлѣкли нѣкаква поука отъ всичко станало отъ тогава до сега и
2. Като политически водачи, които трѣбва да бждатъ най-големите националисти, в случая сж се показали като хора безъ национална гордостъ и сж унизили нашата национална честъ.

Англия ще иска гаранции отъ Италия

преди да влигне санкциите. Извънредният интерес към днешното заседание на камарата Англия се стреми да подсигури вноса си в Италия.

Лондонъ 17. Днешното заседание на Мин. съветъ се очакваше съ извънредно голѣмъ интересъ не само отъ английското, но и отъ цялото (свѣтовно) обществено мнение, тъй като се очакваше съветътъ да излъже съ едно окончателно решение по въпроса за санкциите.

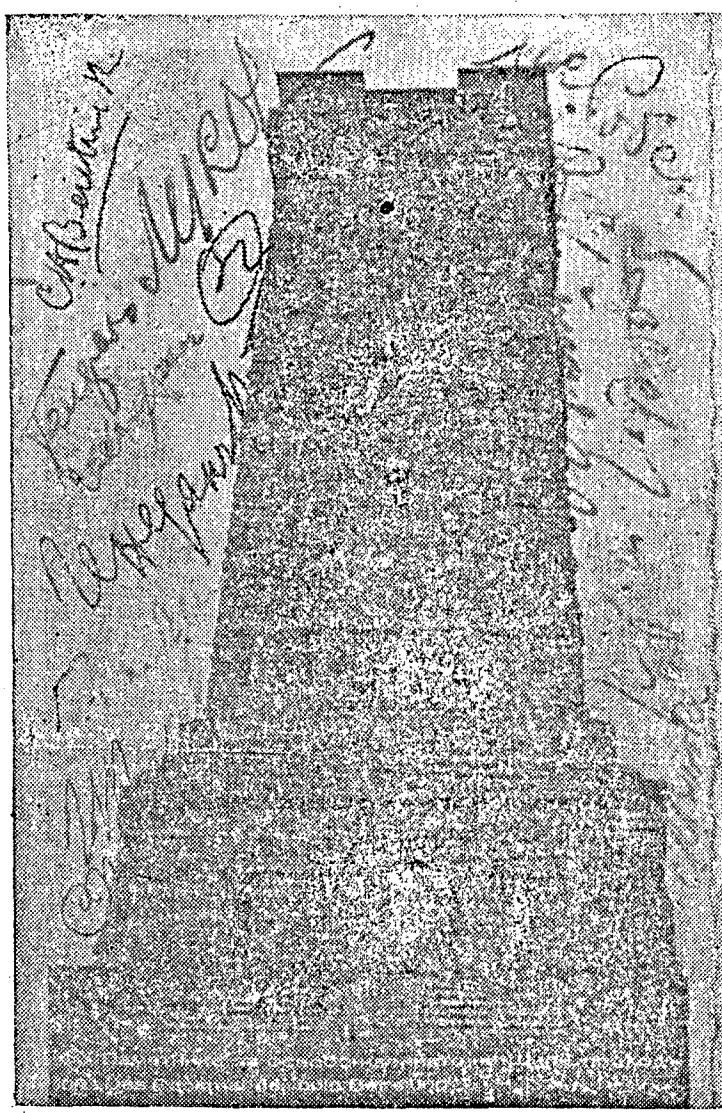
Следъ заседанието на Мин. съветъ не се издаде официално комюнике. Вечерниятъ вестници, обаче, твърдятъ, че кабинетътъ решилъ да настои за незабавното вдигане на санкциите срещу Италия. Въ замѣна на това, Англия

щяла да поиска известни гаранции отъ Италия, въ смисълъ, че нѣма да прибѣгнѣ къмъ никакви стопански репресалии срещу държавитъ, които сж прилагали санкции. Съ това Англия иска да се подсигури за евентуалния си вносъ в Италия.

Съ голѣмъ интересъ се оаяква и утрешното заседание на камарата. Лордъ Иднъ ще открие разискванията по външната политика. Записани сж да говорятъ надъ 20 опозиционери, между които майоръ Атли, Лойдъ Джорджъ, Остинъ Чеймбърлейнъ, Уинстънъ Чърчилъ и др.

Споредъ съобщенията отъ Римъ, италианското правителство смѣтало, че вдигането на санкциите е вече свършенъ фактъ и че е само въпросъ за дни. Очаква се се въ сжщото време и едно коренно преустройство на ОН.

Едно високо внимание на английските бойци

На върхъ Св. Никола високите гости отдадоха почитъ къмъ загиналите за освобождението ни. Нашиятъ специаленъ пратеник е успѣл да вземе на самия връхъ автографитъ на гости тѣ и на посрещачитъ генерали. Автографитъ сж дадени специално за „Варненски новини“. На снимката личатъ подписитъ на английския пълномощенъ м-ръ Бентинкъ, водачътъ на легионеритъ майоръ Голло и др., а сжщо така и подписитъ на м-ра на войната генералъ Луковъ, генералитъ о. з. Жековъ, Вазовъ, Сирмановъ и др.

Любовта между кадѣнче и българинъ

Любили се година и половина. Най-после кадѣнчето му пристанало. Кога ще стане покрѣстването на кадѣнчето.

Русе 17. По ул. „Антимъ“, № 49 отъ дълги години работи въ своята работилница като майсторъ — фойтонджия, стариятъ турчинъ Селимъ Резовъ. Притѣгвалъ той отъ сутринъ до вечеръ хубавитъ русучушки фойтони и съ трудъ гледалъ да изхрани многобройната си челядъ, а въ малкия му ишликъ, заедно съ стоманения звѣнъ на тежката наковалня, се разнасялъ въ хоръ веселиятъ смѣхъ на палевитъ му дечурлиги.

Като пролѣтни води тектъ години следъ години и презъ това време една отъ щеркитъ на Селимъ — палавата Бехие изправя снага, заруменява като наръ хубаво лице и като птичка, за която клетката ѝ става тѣсна, плахо попоглежда навънъ презъ високи башини дувари, готова да литне на воля да вкуси отъ житейскитъ суети. И ето единъ денъ мечтата на хубавата Бехие неочаквано се сбжда: веднѣжъ тя среща младия и напетъ Никола М. Кузовъ — собственикъ на техническата работилница срещу Техническата дирекция — и сърдечето и пламва отъ огъня на

любовта.

Отъ този денъ между двамата се поражда искрена и дълбока любовъ. Занизватъ се дни на любовно щастие, изпълнени съ пѣсни и клетви за вѣрностъ.

Миналата нощъ къмъ 10 и половина часа Бехие била на гости у сестра си Юлие, на ул. „Македония“. По едно време Бехие излѣзла отъ дома на сестра си и на улицата се намирала въ любовника си, който я очаквалъ съ автомобилъ и я отнесълъ въ дома си ул. „Омортагъ“.

Бехие повече не се върнала въ башината си къща, тъй като пристанала на избраника на сърдечето си.

Нейната постѣпка, обаче, не се похвалила никакъ на стария ѝ баща, който се явилъ въ III полиц. участѣкъ и поискалъ съдействието на властѣта, за да възвърне дѣщеря си.

Отговорено му било, че Бехие е пълнолѣтна, може да разполага съ себе си и че полицията нѣма право да се мѣси въ частния ѝ животъ.

Вчера ние лично посетихме дома на влюбенитъ и на влюб-

НАШИЯТЪ БЕЛЕННИКЪ

Добре дошли

Добре дошли въ Варна, делегати на Британския легион! Добре дошли, представители на доблестния английски народъ!

Името на Англия отъ въкове насамъ е било като свѣтла звезда върху тъмния хоризонтъ на печалната българска народностна съжба. Българскиятъ народъ, установенъ върху единъ кръстопѣтъ на различни и алчни апетити, много рѣдко е доживявалъ свѣтли дни на радостъ и щастие, които сж преминавали бързо, като рѣдки проблясъци на капризната съжба. По-голямата частъ отъ живота си нашиятъ народъ я е прекаралъ подъ тежки удари и изпитания, въ горестъ и страдания. Това ни е научило да се боримъ, да понасяме търпеливо нещастията, да чакаме и да се надяваме.

Въ своята сурова борба за животъ, не веднѣжъ нашиятъ народъ е билъ свидетелъ, когато благородниятъ английски народъ е издигалъ гласа си да протестира срещу жестокоститъ и несправедлитъ, вършени надъ насъ, не веднѣжъ неговата мощна ржка се е протѣгала въ наша защита, не веднѣжъ английската национална съвестъ се е бунтувала въ подкрепа на нашата кауза!

Една фатална случайностъ постави на шитъ народа въ „противни лагери“ презъ време на свѣтовната война. Итогава се случи едно сжщинско чудо — единствено въ историята на свѣта. Въ Македония се бѣха единъ срещу други англичани и българи, обаче и до самия край на войната между тѣхъ не успѣ да се промѣкне омразата. Тѣ изпълниха отечествения си дългъ съ еднаква храбростъ и себеприцание, съ взаимно зачитане. Когато дойде редъ да сложатъ оржжето, тѣ си останаха приители, които унѣятъ да ценятъ, като истински кавалери, войнишкитъ добродетели и да се възхищаватъ отъ тѣхъ.

И сега вий идвате между насъ не само като представители на единъ благороденъ народъ, но и като хора, преживѣли всички ужаси на войната, запознати отблизо съ ужаситъ на човѣшката капапница. Ето защо вий не разсѣждате като ентузиасираната тѣпла, нито като разпаленитъ дипломати, които се увеличатъ въ рѣторика и декламираатъ!

Всѣка промѣна означава война! Вий обхождате нашата страна. Това ще ви припомни 1919 година, когато решението на войната дойде всредъ пукота на оръдията и миримата на барута, когато мирисътъ на прѣсна още човѣшка кръвъ опияни някои отъ победителитъ. Последваха известнитъ мирни диктати.

Резултатътъ? — Вий даде го съ собственитъ си очи. Виждале нашата горчива участъ, нашата народностна трагедия. И когато се върнете въ отечеството си, когато започнете да обсъждате бѣдащето на Европа, заедно съ милионитъ бивши бойци отъ всички страни, унѣрени сме, че ще кажете вашата авторитетна дума — относно духа на 1919 година.

Вие сте си поставили за задача, като хора налени въ ада на войната, да работите за траенъ миръ, да намѣрите изходъ отъ днешното безумие, да пресечете пътя на идващата катастрофа.

Богъ да благослови благородната ви мисия! Когато се върнете въ родната си, предайте на могъщия английски народъ нашитъ най-сърдечни привѣти и нашата вѣра, какво в а ш е т о посещението ще означава единъ новъ и здравъ мостъ между нашитъ две страни.

„Варненски новини“

роситъ ни, г-ца Бехие на чистъ български езикъ ни заяви: — Обичамъ моя Никола и ще го обичамъ винаги. Азъ ще се покрѣстя скоро и ще стана негова жена. Миналата година на Коледа азъ за прѣвъ пътъ срещнахъ Никола и до онѣсъ денемъ и нощемъ само за него съмъ мислила!

На масата чифтъ червени чехли съ голѣми пюскили, купени отъ бащата на Никола за хубавата туркиня, седятъ и крадишкомъ поглеждаватъ последната, а до вратата стои изправена секвървата, която съ весела усмивка ни заяви: — Е, щомъ се обичатъ, нека да се взематъ.

Продава се изцѣло или на части 16 дек. идеално мѣсто за лозе въ мѣстността „Кемеръ Дерѣ“ подъ чешмата „Аджѣмъ“, регуливано по 350 лева кв метъръ. Справка при Христо Петковъ, хлѣбаръ, ул. Владиславъ № 53. 1 — 5

Тържественото посрещане на гостите-делегати на британския легион в Варна

Посрещането на гарата. На перона на гарата. Сърдечната среща между легионерите и нашите посрещачи. Приветствията. Поднасяне на кети. Закуската в Морската градина. Официални посещения. Полагане венец на паметника на българския войник. Редът на церемонията. Полагане венец на английските гробища. Обява от началника на гарнизона в Военния клуб. Гостите посещават околностите на гарата. Вечеря в Морското казино. Речта на началника на гарнизона на обява в Военния клуб. Довечера гостите ще отпътуват за Плевен.

Днес още от 8 часа сутринта перона на гарата започна да се изпълва с народ, дошли да посрещат синовете на една велика нация, които заслуги към българския народ сж голъми.

Пред изхода е опната голъма лента, на която се четат „добре дошли“.

Гарата и м а празничен вид. Тя е окичена с зеленина и три багряници: от двете страни на главния вход над един художествено изработен венец от карамфили се вятъ две английски знамена.

Точно в 8 ч. и половина пристигна бързия влак, към който бяха прикачени вагоните, с които пътуваха 17 души делегати на британския легион.

Към гостите сж аташирани от страна на правителството: полковник Маринков и подпоручиците: Кацарски, Златанов, Денев, Силвестриев и Янков.

От страна на Външното Министерство е аташиран П. Дренков. С гостите пътуват още членовете на д-во за Българо-Британска взаимност: зап. майор Андрей и зап. капитан Кейли, а така сжщо фоторепортьори и журналисти от София.

Понеже делегацията на британския легион бше много уморена, тя остана на почивка в вагоните до 9 ч. когато и стана тържественото официално посрещане.

Малко преди 9 часа пристигнаха областния директор Казанлиев, представителя на началник гарнизона, английския консул Бейкър, полковник Марков, полковник Даскалов, командира на 8-ма дружина — подполковник Каров, кмета на града К. Стоянов, Обл. Полиц. Инспектор Костов, Полиц. Комедант Германов, ректора на търг. академия проф. Арнаудов, пом. кмета Пенев, и др. Между посрещачите личеха сжщо: бившия пълн. министър Станчев, почетния председател на Търг. камера К. Генев и много видни общественици, граждани и граждани.

Начело с флотската музика, пристигнаха въ стройни редици начело с знамената с: д-во на зап. офицери и по-

дофицери, ученици от пансиона на сираците от войната и членки от д-во „Нови стремежи“ облечени в пстри национални носии.

Всички заеха своите мста на перона.

В 9 часа английските бойци, начело с в о я водач м а й о р Г о д л и и английското знаме, б х а представени на посрещачите. Срещата бз задушена, като през това време флотската музика свиреше английския и български химнове.

Последаха крети приветствия от областния директор, представителя на началник гарнизона, кмета и др.

От страна на зап. офицери и подофицери приветствува гостите зап. полковник Люцканов, като каза: „Добре дошли, английски бойци. Да живее благородния английски народ и великия английски крал Едуард VIII“.

Отговори от името на бойците майор Г о д л и, който благодари за тй сърдечния прием и каза: „Да живее храбрят български народ и славия български Царь Борис III“.

Особено бй мъл момент, когато г-с д-ръ Клисурска поднесе на водача на бойците букет от свежи карамфили и го приветствува с „Добре дошли“.

След като председателя на британския легион майор Г о д л и и бившия председател на сжщия легион сжръ Джон Браунъ поздравиха строените офицери, подофицери и ученици, качиха се на автомобили и придружили от официалните лица се отправиха за морската градина.

Народа сж любопитство сж трупаше и гледаше пътуващия с английските бойци шотландски гайдар Мичелсонъ.

От Габрово, придружаващия гостите български бойци, начело с м-ра на Войната генерал Луковъ и запасниг генерали Жековъ, Везовъ и Сирмановъ, сж ваминали направо за Плевенъ, за да подготвят посрещането на англичаните в Плевенъ, кждето се предвиждат особени тържества.

От гарата английските бойци и посрещачите от Варна, с качиха на автомобили и по улиците „Преславска“ „Мусалата“ „Царь Борисъ“ „6 Сеп-

темарий“ „Булевардъ Сливница“, се отправиха за Морското казино, к ж д е т о имъ бз сервирана закуска. Улиците, през които минаха гостите, бяха препълнени с народъ. Освен това бз образуванъ шпалир от учащата се младеж. Като гражданството, така и учащата се младеж не правиха шумни овации на сжпните гости.

След закуската г. Г о д л е й подари по една значка на председателя на д-вото на запасниг офицери Люцкановъ и председателя на д-вото на запасниг подофицери Поповъ.

Точно в 10 и половина часа гостите от Морското казино се отправиха пеш за паметника на Българския войник, вж втората част на Морската градина. Тук сж една пехотна рота от 8-а при музика и знаме, роти на запасниг офицери, подофицери и пансион за сираците от войните, които участваха при посрещането на гарата и членовете на „Нови стремежи“. Тук сж още областния директор г. Казанлиев, английския консул г. Бейкър, замътника на началника на гарнизона полковник Марковъ, област. полиц. инспектор Г. Костовъ, полицейския комедант на Варна Германовъ, управителниг тла на запасниг офицери, на подофицери и много граждани.

При пристигането на гостите командира на ротата от 8-а дружина извика „за среща“. Музиката извика полковник Марковъ на 8 полкъ, а войниците взеха „за почестъ“. Гостите обходоха роти. Последва командата „при нозе“. Гостите се отправиха за паметника. Войниците взеха отново „за почестъ“. Музиката свири „Колъ Славенъ“, след свръшването на който, положи разкошен венец на паметника слепия полковник Апелби. Въ това време свиреше и шотландския гайдаръ.

В 11 часа, от паметника на Българския войн гостите и придружаващите ги, се отправиха сжщо така пеш за английските гробища, кждето положиха, при особень церимониалъ, венецъ.

Венецът бз положен от майоръ Г о д л и. Положи се венец и от страна на федерацията на запасниг офицери и подофицери в Варна. П о и

поднасянето на венците музиката свиреше „Колъ Славенъ“, а английския гайдаръ свиреше английския траурен химнъ „Пок-йници“. Накрая войниците от почетната рота извиха трикратно „ура“.

Съ това се свърши определената за преди обява програма. От тук гостите сж автомобилно се пръснаха из града, за да прекарат по свой изборъ свободното си време до 13 часа, когато н-ка на варненския гарнизонъ имъ дава банкетъ в Военния клубъ. Нъкои от гостите посетиха морските бани, а другите се оттеглиха на почивка.

В 13 часа в голъмия салон на Военния клубъ замътника на началника на гарнизона полковник Марковъ даде обява въ чест на английските бойци. На обява присъстваха гостите, придружаващите ги от София лица и официалните власти от Варна, начело с областния директор Казанлиев, кмета инж. Хаджи Стояновъ и др.

Тук г. полковник Марковъ пи наздравича, вж която между другото каза:

Уважаеми г-нъ председателю и уважаеми господа! Щастливи сме да видимъ между насъ представителите на храбрата английска армия, които заслужено се радват на честта и уважението на цълъ святъ. Още по-вече това е армията, възпитана в традицията на нейния велик водач фелдмаршалъ дукъ Веллингтънъ — традиции осветени по вече от сто години по бойните полета и ревностно пазени до днесъ.

Българската армия високо е почитала и уважавала английския войник за неговия не надминал духъ, дисциплина и рицарско държане, качества, които винаг сж извиквали уважение, още повече българския народъ имаше случая да се опознае с английския войник и армия тук в Варна преди 85 години и още тогава да оцени неговите ненадминати качества.

Такава една армия втъки един народъ ще бже щастливъ да притежава и да се гордее с нея.

Българския народъ високо ценя благородните усилия на английския народъ, што мирът да бже гарантиранъ между всички народи. Ние не

можемъ да забравимъ Вашата помощ дадена ни преди 60 години, която подобри нашата сжба.

В английския народ ние в ж д а м е безпристрастния пазител на справедливостта и свободата.

Съ тия пожелания, господа, азъ Ви приветствувамъ сж добре дошли въ нашето отечество, вдигамъ чашата да пия за здравето на Н. В. Едуардъ VIII, кралъ на Великобритания и императоръ на Индия за преуспяването на вел и к а т а английска армия и за величieto и благоденствието на не

ликия английски народъ ура!

След обява, гостите, теглиха на гочивка вж „Лондонъ“, а вж 4 и половина часа направиха разходъ автомобилно до Почивниг ции на Св. Константинъ, гледяха двореца Евксинъ и спрхъ въ вилата на бпълномощенъ м-ръ Стъкждего имъ бз сервиранъ Довечера въ Морското н кмета на града дава р-я въ чест на гостите. Вж 22 часа и 10 мину специален влак гостите заминат за Плевенъ.

Автомобилна катастрофа

край Габрово. Убитъ единъ конь. Двама души леко ранени

Габрово 18. С ощи нъмъ 7 часа край Габрово стана автомобилна катастрофа, която за щастие не взе човешки жертви. Камionen Бз 185 маранъ от шофьора Иванъ А. Златаровъ идвалъ от

Шипка за Габрово. На 5-тия км. от Габрово, при голъмия завои, камiona се натъкна на една каруца, нарана от Христо Жабловъ от с. Газурици. Шофьора направилъ

опитъ да отклони камiona, но вследствие на своя тежкия товар, н на се обърща. Убитъ мсто единъ конь на лова. Шофьора и каручи сж леко ранени.

АГЕНЦИЯ „Стрела“ Мус

записва предварително за

дълъ от Държавната

Побързайте, за да не о

безъ билети.

Спасеното котенце

(Разказъ отъ Анри Барбюс)

Исправена до величествената врата, общинската портiera гледаше какъ сплънцето записва сж златенъ прашецъ улицата. Лицето и бз плоско, блъдо и сухо като официално обявление. Въ лабораторията собственост на Медицинския факултетъ, недалече от общината, се носеха кръсаци на животни, които ги разсичаха и изследваха там. Глуха сътия викове, тя влъзе безшумно въ стайката си и почна да милва котката Ронронъ.

Когато Карлъ Грандю почина при желъзничната катастрофа на северната линия, вдовцата му, по особено благоволение, получи службата му въ общината. Тя изпълняваше сж легендарно усърдие своите задължения, които бяха важни защото административното учредение бз свръзано и сж общината, и сж окръга, и сж факултета и всъщностъ влияе на излизането много хора въ него.

Нъкога мжжът й бз довелъ тукъ млада булка следъ сватбено пътешествие. Още тогава тя се бз дълбоко потъртила отъ злочестия изгледъ на кучетата, които внасяха за разсичане. Понъкога тя закриваше очите си когато смътане кола изнасяше кучешки трупове, или кога видеше млада, весело куче,

пълно още сж илюзии, да подкача около прислужника въ лабораторията. Тя си затваряше ушите, когато лабораторията ехтеше отъ нъкои пискливи детски кръсци или отъ безгриженъ студентски смъхъ.

Обаче, Грандю й внуши, че чиновниците сж длъжни да се справятъ сж скитащите се кучета като сж обществено зло, че въ името на обществено благо, лъкаонте ги разсичатъ. Той й бз обяснилъ — добрия човкъ — и тя бз успяла да схване, че тия кучета не сж обикновени животни, че сж престъпници, а сж, независимо отъ това и безъ стопанствени. И не обръщаше вече внимание на осждения животни. Котката Ронронъ, обаче, тя обичаше отъ все сърдце и я милваше постоянно. Влъзла въ стайката си, вдовцата отиде къмъ синята възглавница, гдето обикновено Ронронъ дремеше.

— А, извика тя и вдигна ржце. Въ възглавницата, издълбана като гнъздо, имаше две котки. Или по-право до Ронронъ се гушеше друго коте, сжкашъ нейна сжнка тй сиво и прилично на нея.

— Хе, пришепна жената сж стъкленъ погледъ и полуразкрити като несия устни. Разбира се, не бз трудно да се отгатне: изострения като ножъ

гръбнакъ, смачканата черна муцуна, настърхналата козина издаваха бгглецъ отъ общинската кучкарница. Тя помърми нъщо и пристъпи къмъ жгъла, за да хване метлата. Но въ тоя мигъ Р-ронъ се изправи върху възглавницата, изпълна гърдите си, другото коте сжщо се дигна и изви гръбнакъ. Двете опашки се изопнаха и двете котки почнаха едновременно да издаватъ сжщото загадочно, сжръхчовъшко мяукане. Тогава, за пръвъ път въ живота си, поради чудната ернавост въ движениата, добрата женица схване, че всички котки си приличатъ. Нъма разлика между котките, които всички милватъ и тия, които предстоятъ да бждатъ разсичани и убити.

Да, Ронронъ живеше въ охолство, кожата й бз великодушна, зениците й — разкошни, а другото коте, въпреки своята младостъ, бз дребничко, сж оръдъла козина, сж права като линия опашка и все пакъ бше съвършено ясно, че нъма причина, нъмъ основание едната котка да е щастлива, а другата измжчвана. И нъкакъ неволно човкъ почна да мисли за нъкакво неопределено, безкрайно семейство...

Вдовцата направи гримаса, зещото не знаеше що става сж нея. Презъ прозореца тя погледна въ двора и заблъза слугата отъ лабораторията, който ти-

чаше и махаше сж ржце. Тогава тя сграбчи решително мършавия бгглецъ и го мушна въ възглавницата. После погледна спокойно къмъ вратата, като героиня предъ тежко изпитание.

Момчето се яви предъ вратата зачервено, а въ ржцетъ си махаше една връвъ.

— Тукъ ли е? — запита той набързо.

— Кой? — каза портьерката.

— Котето — извика момчето, котето.

— Какво коте? — запита тя безъ да се помръдне.

— Избъга насамъ, проклетото животно, поде момчето, крайно раздражено. Сиво коте вие го видяхте, нали?

Извънредно спокойно, г-жа Грандю, изпълнителна чиновница, която никога не бз допуснала ни най-малко сжжебно опущение, скръсти ржце върху престилката си и отговори:

— Не, не сж мъ видяла. Сетне, поклати отрицателно глава и добави.

— Нищо не съмъ видяла. Момчето не скри очудването си.

— Не сте ли видяли? заекна сж то. Изскубна ми се изржцетъ проклетото. Ето отъ тукъ... Мже би не сте видяли кога е влъзло у васъ. Мже би се е скрило нъкъде подъ мобилитъ. Ще потърся, нали позволявате.

— Котето не е тукъ, казвамъ

ви. Тя говореше сж тихъ гласъ. Даваше си голъмо усилие, за да изглежда напълно спокойна, естествена. Тя вършеше подвижъ, като жена, която крие подозряно лице, а сама слеза на лицето си маска на спокойствие.

— Ако искате влъзте, влъзте. Но защо да си правите трудъ?

Следвайки мисълта си, момчето влъзе. Тя се отсрани. То изопна врата си, стресна се, сви рамене, когато видъ Ронронъ свита на кълбо върху стола, погледна налъво на дъсно, смigna сж око. Погледътъ му претърси леглото, синята възглавница, спрхъ се секунда, две... Нищо не по мръдна. Боже мой!

Вдовцата стоеше сж кржгло си лице, блъдо и безъстрастно, като циферблата на часовника.

Момчето поомърмори нъщо и се наведе да погледне подъ масата.

Вж тая минута, анезакно тя почувствува риска, който поема и — безъ малко щеше да припадне. Но се овладъ, поизкашля се лекоо засумтя.

Момчето каза:

— Нъма го тукъ. И като направиха сж ржца отъ чаяно движение, удари се сж юрукъ въ главата и почна да се оплаква отъ жестоката си сжба. Началникътъ ще го нарече пакъ идиотъ, защото ще

се върне безъ котето Тойи после се извини и се откато влачеше изморени подметки и навеждаше си подъ гънките на блу.

Г-жа Грандю се отпусну ху стола, задъхана, разрени; за пръвъ път въ гомила своя свещенъ.

Следъ нъколко минути се изправи решително къмъ леглото като лич огледалото на шкафа н жда да се познее. Отигна по-мжтни, като попортраура. Тя повдигна възглавката. Котето, схваномърмъна дори. То не нищо, не можеше нищо доволно се да подигне неясното малко лице, чено отъ човъшката ведливост и своите мжвъ които се кжпеше му. После сж мека ржча докосна до него и чу, него на сърдцето му, се къмъ него, шестиласпасила едно сжздание, помисли дори за всички които ще преживе дохрани скришомъ малкия лецъ, за всички възможни ми, Тя само го гледаше даше го сж майчински защото сама му бз животъ...

Днесъ Кукъ Ранковъ Богинята на огмъш

ХОТЕЛЪ

ХОТЕЛЬ
„СПЛЕНДИДЪ ПАЛАСЪ“

Варна—телефон: № 20 62
Ремонтиранъ, нова отлична мебелировка съ течаща топла и студена вода, съ бърза, чиста и вежлива прислуга, говорят се чужди езици
Цени достъпни за всекиго
Всяки посетител изказва задоволството си.

Лотарийното бюро

„ИРА“

на ул. Царь Борисъ, 27
до сладкарница „Македо-
ния“ изплати първата най-
голяма печалба за Варна
отъ 100,000 лева на шас-
тиката г-ца Р. Николо-
ва, ул. Маринъ Дриновъ,
№ 42 паднала се на биле-
тъ № 8091 серия Б, ку-
пенъ отъ бюрото. Бюрото
изплаща печалби отъ вси-
чки дѣлове и записва биле-
ти за IV лотариенъ дълъ
при най-леки условия за
всички. Побързайте да си
ангажирате билети за народна-
та лотария от истинското бюро
на шастнето.

Собственици на квартири
Курортното чехословакско бюро „ПРАГА“ се премества на Бул. „Фердинанд“ № 59 във кооперацията на арх. Ст. Вен. Попов, Понемже досегащото сружение на бюрото е разтурено и работата се поема от стария основател, собствениците на квартири се умояват да се явят и отново да зарегистрират квартирите си в бюрото.

1 — 3

ВНИМАНИЕ!
АКО ИСКАТЕ да БЪЖДЕТЕ
МЕЖДУ СВОИТЕ СЪГ-
РАЖДАНИ ВЪ СОФИЯ,
СЛИЗАЙТЕ ВЪ
ХОТЕЛЪ КОНТИНЕНТАЛЪ
КЛЕМЕНТИНА 12 София
СЪ ТЕЧАЩА ТОПЛА
И СТУДЕНА ВОДА, БА-
НЯ, АСАНСЬОРЪ ПАР-
НО ОТОПЛЕНИЕ.

Съдържател:
ПЕТЪРЪ ТАСЕВЪ
За „ЗЛАТНИЯТЪ АЛМАНАХЪ“
А БЪЛГАРИЯ“ рекламен
проект в администрация
Варна, 1991 г.

ВАРНЕНСКИ НОВИНИ

Ромъния ще иска гаранции от Турция

въ връзка с укрепването на Дарламелит, но накрай — още се държи въ тайна.

Букурещ 17. М-рът на външните работи Титулеску ще замине по всяка вероятност утре за Монте, Швейцария, за да участва в конференцията на 22 юний по режима на Пролетит.

Тукашният политически срѣди не скриват изненадата си от това, че и до сега ромънското правителство не е оповестило становището си, което е заело по въпроса за Дарламелит. Единственото нещо, което се казва до сега,

е, че ромънският интерес ще бждат защитавани от Титулеску, но какъ и по какъвъ начин — това е неизвестно.

Според добре осведомени източници, Ромъния щѣла да поиска известни гаранции от страна на турското правителство, за да даде съгласието си Пролетит да бждат укрепени. Въ какво ще се изразят тия гаранции, обаче, не се знае (Зора).

Ревизия въ една църква

Константина липса на свещи за 33,280 лева

Казанлък 16. Митрополитският ревизор от Стара Загора Петър Филипов от 3 до 7 април т. г. е направил ревизия на църквата „Св. Пророк Илия“, въ града ни и констатирал липса от свещи за времето от 1927 — 1932 г. а) през касиерството на Проиков — 74 кгр. свещи по 120 лв. покупна цена, равно 8880 лв., а по 320 лв. продажна цена 23,680 лв.; б) през касиерството на Дервентски 30 кгр. по 120 лв., равно на 3,600 лв. а по 320 лв. продажна-равно на 9600 лв. или всичко през времето на двамата касиери от 1927 до 1935 г. включително липсват свещи за 32,280 лв.

Енориашият от махалата „Св. Пророк Илия“ настояват да се изпрати ревизор от финансовото министерство, който да ревизира дейността на църковните касиери въ тая енория за повече години, като ревизията да обхваща всички: такси, бери и и други, които по-стѣпват въ полза на църковното настоятелство.

Областния директор Казанлиев и областния инспектор Костов пристигнаха днес въ града ни.

Четете в „Варнен. Новини“

Намбренъ петролъ

въ радомирско, при копаене на кладенецъ

София 13. Завчера въ село Горна Врабча, радомирско при копаене на кладенецъ, на една дълбочина от 2 метра работниците се натъкнали на земно масло.

Има изгледи количеството на земно масло да бжде значително, тъй като за една минута от земята изтичали 20 литра петролъ.

СИГУРНИ СЪТ ТИЯ, които предварително сж записали билети от Държавната лотария при агенция „Стрела“, Мусалата. Затова побързайте да си ангажирате за IV-тия дѣлъ от билетитъ на Държавната лотария, то само от агенция „СТРЕЛА“. Тамъ само сте сигурни да купите и се осигурите съ билети.

СПЕЦИАЛЕНЪ ДАМСКИ ФРИЗЮРСКИ Салонъ „Иоана“ ул. 6 Септемврий, срещу църквата „Св. Никола“ — електрическо къдрене съ различни апарати, най-трайно и красиво, по желание може и комбинирано. 1-981-0 Дежурни аптеки днес — Грозевъ — подъ Военния клубъ, Денчевъ — рл. „Нишъ“, Тодоровъ — ул. „6-й септемврий“ и Менахемовъ — ул. „Преславъ“.

По-важнитѣ постановления на закона за осигуряване пжтицитѣ по автомобилни

Законопроектъ е миналъ вече на първо четене. Какво се предвижда въ случай на злополука, трайна и пълна инвалидност. Отъ какъ на всички пжтници м-ра на Желѣзницитѣ сключва договоръ съ нѣкое осигурително д-во.

София 18. По докладъ на м-ръ Стояновъ, министерския съветъ въ снощното си заседание прие на първо четене законопроекта за осигуряване пжтници по автомобилитъ въ случай на злополука.

По важнитѣ постановления на закона сж следнитѣ:

— Автомобилнитѣ предприятия осигуряватъ всички превозвани отъ тѣхъ пжтници за 50,000 лева срещу злополука станала презъ време на пжтуването когото причини на пжтника смъртъ или пълна и трайна инвалидност, а въ случай на инвалидност — до размяна на загубената работоспособност на пжтника, но установена отъ дирекцията на автомобилнитѣ съобщения и осигурителната таблица имаща за основа осигуровката

отъ 50,000 лева. Въ случай на пълна или частична инвалидност осигуровката се смята за въ полза на пжтника, а въ случай на смъртъ — въ полза на неговитѣ близки.

Ако правноимеющия не потърси осигуровката си въ продължение на една година, загубва това си право и осигурителя заплаща осигуровката на централното управление на автомобилнитѣ съобщения.

М-ра на желѣзницитѣ сключва обща за всички пжтнически предприятия осигурителен договоръ съ подходящо осигурително д-во или съ група отъ осигурителни д-ва.

Установената осигурителна премия, държавнитѣ данъци, се включватъ въ цената на билета и се събира въ сжщия размѣръ и при превозване съ намалени цени.

Всички спорове между осигуреоия и осигурителя се разрешаватъ омъ помирителния сждъ.

V, VI и VII дѣлъ отъ държавната лотария

ще бждатъ отъ по 60 милиона лева всѣки единъ. Новото разпредѣлене на нѣкои печалби. Кога ще се теглятъ тия дѣлове.

София 18. Отпечатването на билетитѣ за IV дѣлъ отъ Държавната лотария върви усилено въ Държавната печатница.

Сега ще бждатъ положени усилия отъ страна на управителния съветъ на лотарията за едно по-справедливо разпредѣление на билетитѣ, за да могатъ тѣ да достигнатъ и до малкитѣ градове до И селата. При разпредѣлението на билетитѣ отъ IV дѣлъ ще се даде предимство на сѣюзитѣ и лицата, които иматъ още ангажирани билети отъ третия дѣлъ.

Ако продажбата на билетитѣ отъ IV дѣлъ върви все така успѣшно както на досегашнитѣ три дѣла, управителниятъ съветъ проектира следващитѣ дѣлове — V, VI и VII, които ще се теглятъ до края на текущата година, да бждатъ

всички отъ по 60 милиона лева всѣки дѣлъ.

Отъ IV дѣлъ има 60,000 билети, които при тегленето ще се обявятъ, че печелатъ по 100 лева, като по тая начинъ се амортизиратъ, но безъ нѣкаква печалба.

Сега се проектира отъ тия 60,000 билети, които общо ще получатъ 6 милиона лева, при тегленето на V, VI и VII дѣлове тия 6 милиона лева да бждатъ разпредѣлени на 12 печалби отъ по 500,000 лева, които естествено, ще предизвикатъ по-голямъ интересъ.

Продава се праздно мѣсто съ общини дръчачета отъ 1,700 метра въ курортната частъ на Евксиноградското шосе, задъ колонията на II софийския девическа гимназия, Справка — печатница „Новини“ ул. „Мария Луиза“ 41

Извършени четирѣ атентата въ Букурещъ

нощесъ, срещу журналисти-евреи, редактори на „Диминяца“ и „Адевърулъ“. Извършени арести. Кой сж авторитѣ на атентатитѣ

Букурещ 18. Кореспондентътъ въ Букурещъ на градския в. „Време“ съобщава на вестника си следното: — Нощесъ въ Букурещъ е билъ извършенъ голѣмъ атентатъ, въ дома на директора на голѣмия в. „Диминяца“ Блументалъ. Последниятъ е отнесенъ въ тѣло положение въ болницата. Други двама души отъ дома Блументалъ сж сжщо тана ранени.

Полицията извърши обиски и арестува три души, за които се предполага, че сж атентаторитѣ.

Предполага се, че атентатитѣ сж извършени по нареждане на фашистката организация „Желѣзната гвардия“, (чиито членове на времето убиха въ Синяя м-ръ председателя Дука).

Букурещ 18. Тая сутринъ градътъ осѣмна страшната вестъ, че презъ нощта сж били извършени четирѣ атентата, противъ четирма отъ дакторитѣ на голѣмитѣ вестници „Диминяца“, „Адевърулъ“ (принадлежащи на едни и сжщи сѣ пани-евреи).

Отъ нѣколко години насамъ въ Ромъния сжществувала националистическата организация „Желѣзната гвардия“, която се бори за възвръщането на диктатура, за премахването на всѣки еврен, които се намиратъ начело на политическия и стопанския животъ на страната.

Въ миналото не бѣха рядки атентатитѣ, извършени отъ тая организация.

Като единъ отъ главнитѣ неприятели на „Желѣзната гвардия“ минаваше голѣмиятъ в. „Диминяца“ единъ отъ най-старитѣ в-ци въ Ромъния. Директоръ на „Диминяца“ Блументалъ, който е край демократиченъ, много пжти е излизалъ въ вестника си открито съ остри нападки противъ „Желѣзната гвардия“ и иска строгото наказание на всѣки ония, които въ миналото извършвали атентати.

Атентатитѣ сж извършени въ домоветѣ на четирма редактори на „Диминяца“ и „Адевърулъ“. За сѣ, човѣшки жертви нѣма,

Блументалъ е тежко раненъ въ главата, но нѣма мѣста. Отнесенъ е въ болницата, въ тежко положение, що така е раненъ Ал. Грауръ (Айсигъ Брауреръ), братъ директора на „Адевърулъ“, виденъ журналистъ-евреинъ, нѣнъ е и Артуръ Бергманъ (А. Мунте) сжщо така единъ редакторитѣ на „Адевърулъ“. Раненъ е и единъ близък роднина на Ал. Грауръ.

Полицията веднага извърши обиски и арестува трима младежи-студенти, членове на „Желѣзната гвардия“.

Атентатитѣ живо се коментиратъ всрѣдъ политическитѣ кръгове. В. „Диминяца“ тая сутринъ излъже съ една тра статия, въ която живо осжда извършениѣ ноцѣ атентати и иска най-строгѣ наказание не само за бѣческитѣ атентатори, но и за подбудителитѣ — водачитѣ на организацията „Желѣзната гвардия“.

Турската военна делегация

за Монте мина презъ София

София 18. Вчера презъ столицата, на пжть Швейцария, мина директорътъ на турската телеграфна агенция Мувафъкъ. На гарата бѣ поздравенъ отъ турския пълн, м-ръ въ София Али Шефкетъ Беркетъ и отъ началника на БТА Керекоевъ.

Турската военна делегация, която ще вземе участие въ конференцията въ Монте, начело съ ген. Асѣмъ помощникъ началникъ щаба на армията и адмиралъ Фикри, началникъ флота, днесъ съ експреса мина презъ гара София, на пжть за Швейцария.

Министерския съветъ днесъ

съ какви въпроси ще се занимае

София 18. Министерския съветъ следъ обѣдъ ще има заседание. Въ днешното заседание съвета ще продължи разглеждането на законопроекта за борба съ венерическитѣ болести и ще направи новъ прегледъ на законопроекта за законодателната застрѣховка на пжтницитѣ по автомобилитѣ. Днесъ съвета ще има третото си заседание, презъ тази седмица, така, че края на седмичната нѣма да има друго заседание.

Четете в. „Варненски новини“

Генералъ Луковъ се завърна

въ столицата. Впечатленията му отъ обиколката изъ провинцията

София 18. М-ра на Военната генералъ Луковъ завърна днесъ въ столицата.

Запитанъ за впечатленията му отъ обиколката каза:

— Бѣхъ по обиколката въ провинцията заедно съ генералитѣ Жековъ, Вазовъ, Сирмановъ. На шипка сж едно малко тържество. Танкскитѣ бойци можаха да познаватъ сж овеитѣ презъ вободителната война. Въ голѣмия дѣждъ британскитѣ бойци следѣха съ голѣмъ интересъ описанието на боя.

Презъ цѣлия свой пжтъ титѣ отъ Англия сж добили впечатления отъ нашата страна и ми изразиха на пжти своитѣ приятелски съветъ къмъ насъ.

Съобщавамъ на поч. клиентѣ, че

ПРЕМЪСТИХЪ

художественото си ателие

Фот. ЕТЮДЪ

Р. А. Терзистоевъ

малко по долу, въ бѣлшия клубъ на националнитѣ легиони, ул. „6-й септемврий“ № 23, срещу Фурната Цариградъ

стѣпя такъ, за да не привлече вниманието имъ, каза смѣлиятъ рибаръ.

— О, нѣма нищо, разбирамъ твърде добре, отговори Леонъ и въздѣхна.

— Азъ съмъ на мнение, да се престорите на все по-зле боленъ, за да бжда принуденъ да изпратя за докторъ. Ще изпратя съмнителниятъ казакъ, а другитѣ ще напия и ние ще можемъ да избѣгаемъ.

— Добре, да бжде както казвате вие, но кажете ми, какво прави Лизетъ? Отъ кога я видѣхъ въ двора на затвора, бѣхъ още по-вече измъчванъ отъ мисли.

— Бждете спокоенъ, г-нъ конте, Лизета е при едни мои роднини и ни очаква. Азъ сега ще ида да говоря съ селянката да даде на казакитѣ да пиятъ, а другия ще изпратя за докторъ. Догдето отиде и се върне, ще минатъ шестъ часа и ние ще бждемъ далечъ.

Когато Леонъ остана самъ, той благодари на Бога за изпратената помощъ.

Въ това време миниятъ офицеръ мина въ стаята при казакитѣ. Той знаеше какъ трѣбва да се отнася съ войнитѣ — съ най-голема грубостъ.

— Затворникътъ е много боленъ, каза той. Страхувамъ се, че не ще живѣе по-вече отъ нѣколко часа. Ти, Коранекъ, ще възседнешъ коня си и ще доведешъ лѣкаря отъ селото Поронай. Колко часа ти трѣбва за отиване и връщане?

— Около седемъ часа, г-нъ поручикъ.

— Какъ? Толкова време? Шестъ часа не ти ли стигатъ?

— Вървамъ да се върна и въ шестъ часа.

— Тогава бързай, защото ако умрѣ заточеникаръ, не искамъ да отговарямъ само азъ.

Казакътъ излъже и скоро се чу конски тропотъ. Миниятъ офицеръ заповѣда на двамата казаци да пазятъ вратата на затворника и алѣже въ кухнята при селянитѣ.

— Слушай жена, каза той, искамъ да ти го-

воря нѣщо на четири очи, кжде да идемъ да говоримъ, за да не ни чуе никой.

Тя го погледна слисана и отговори:

— Заповѣдай съ мене долу, господине, тамъ имамъ една стая, кждето не може да ни подслуша никой.

Тя излъже напредъ, а рибарътъ следъ нея.

Когато влѣзоха въ стаята, рибарътъ заключи вратата и каза на жената да седне, понеже ималъ много да й приказва.

По лицето й можеше да се чете любопитство.

— Мога ли да имамъ довърне въ васъ? Нѣма ли да ме издадете, ако ви повѣря едне тайна?

Тя се зачерви и не знаеше какво да му отговори.

— Познавамъ те по лицето, че си една благородна жена и се надѣвамъ, че не ще ме издадешъ, продължи рибаръ.

— Говорете, господине, по-добре де ме обѣсатъ преди да предамъ тия хора, които иматъ довърне въ мене.

— Слушай ме и не се плаши, азъ не съмъ полицейски офицеръ, а само се облѣкохъ, за да спася единъ човѣкъ, невиненъ заточенъ въ Сибиръ.

Селянката не отговори нищо, но го погледна, като че ли дяволътъ стоеше отъ преде й.

— Ахъ, светий Иисусе, искашъ да ме тикнешъ въ пропастьта? промърмори тя. Братъ ми помогна на единъ нещастенъ затворникъ да избѣга и за това го осждаха на тежка работа въ рудницитѣ. Сега и менъ ли искашъ да вкравшъ въ нещастие? Не, не мога да помогна, макаръ че ми е мило за нещастния затворникъ.

Рибарътъ остана вкамененъ, понеже бѣше увѣренъ, че жената ще му помогне.

— Моля те да забравишъ, какво съмъ говорил и да не ме издадешъ на войницитѣ.

— За това бжда спокоенъ; азъ не съмъ предателка. Ще извърша всичко, което ми е възможно.